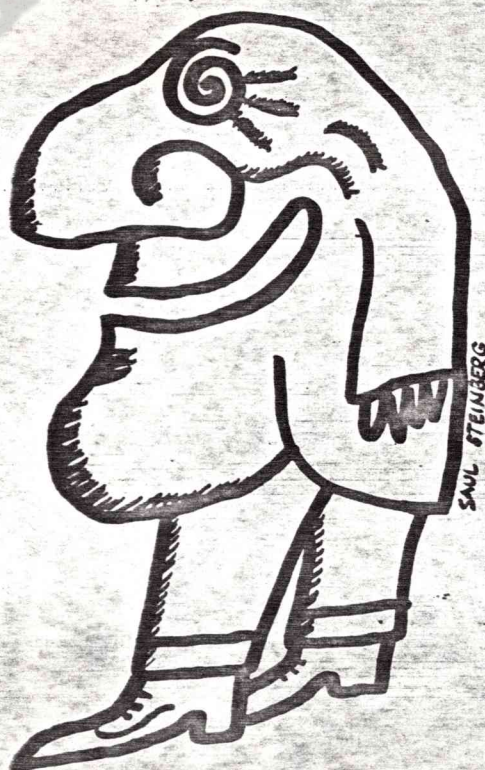

OPRÁVNĚNÉ JE MOŽNÉ POVEDAŤ, ŽE NEMÁME VÁŽNEJŠIE
STAROSTI S EXTRÉMNYMI PREJAVMI MLÁDEŽE ANI
NAPR. SO SKUPINOVOU TRESTNOU ČINNOSŤOU, S TOXI-
KOMÁNIOU ALEBO S PREJAVMI VÝTRŽNÍCKEHO SPRÁ-
VANIA RESP. SO ZÁVAŽNOU NÁSILNOU TRESTNOU
ČINNOSŤOU. PO TEJTO STRÁNKE JE VÝCHOVA A
PREVENCIA CELKOVO ÚSPEŠNÁ.

/ Protialkoholický obzor, 1/1987, str.37 /

autor: doc. JUDr. K. Vítek, Csc.,
katedra aplikovanej sociológie
FFUP Olomouc

O B S A H

EŠTE NIEKOĽKO POZNÁMOK NA TÉMU ALFRED JARRY	1
NIEKOĽKO POZNÁMOK K METÓDE ABSOLÚTNEJ ODCHÝLKY	4
SPRÁVA Z LOBANY + SPRÁVA Z NEW YORKU	8
VENI MIŠKA: DVE BÁSNE	9
RAMÍZ VIKIAN: VLAKIÁDA	9
PERO LE KVET: TRA GEDIA	9
Z POSLEDNÍCH SPRÁV PATAFYZICKÉHO KRÚŽKU PRE DOKAZOVANIE NEDOKÁZATEĽNÉHO	10
KANE J.KRÍSA: O RUDOLFOVI Z.	11
PREUKAZ PATAFYZICKÉHO KOLÉGIA	12
PERO LE KVET: DADATEXT	13
RUBEM FONSECA: DVA PRÍBEHY S OSAMELÝCH SRDC	14
MARCEL DUCHAMP	15
MARCEL DUCHAMP: NA OKRAJ READYMADE	18
JITKA HAIKOVÁ: Marcel Duchamp: Akt sestupující se schodů..	19
JA SINGER: NÁČRT STRUČNÉHO HESLÁRA	20

EŠTE NIEKOĽKO POZNÁMOK NA TÉMU

A L F R E D J A R R Y

Ako už bolo v minulom čísle naznačené, na Jarryho /a o Jarrym/ kolujú rôzne názory /a legendy/ potvrdzujúce i vyvracajúce jeho geniálneho ducha. Na to, aby ste si mohli o ňom utvoriť ešte jasnejší obraz /ktorý aj tak nikdy nebude jasnejší/ uvádzame ešte niekoľko výpovedí o ňom, od ľudí, ktorých celkom kludne môžeme označiť nálepkou "neutrál".

Albert Thibaudet:

"Zo siedmich alebo ôsmich zväzkov, ktoré Jarry napísal a z ktorých by sa dali urobiť spolu s biografickým komentárom pozoruhodné Vybrané stránky, mu získala slávu kniha, ktorú nenapísal. /x/

A Jarry nebol žiadna nula. Ostatne, pomohol si z tejto slepej uličky dosť logicky. Utopil jej zdanlivú nelogičnosť vo faktickej nelogičnosti alkoholu. A pretože ho kde-kto strkal do kože tatka UBU, stal sa z neho UBU. Prijal jeho chovanie, reč aj vtíp.

Jarry bol doslova tatkom UBU vymozgovaný, t.j. tatko UBU mu mozog vykuchal a nahradil svojim."

/x/ - k tejto otázke sa ešte vrátíme, keď bude reč o tatkovi UBU.

Claude Roy:

"Alfred Jarry bol neobyčajne dobrý, neobyčajne ušľachtilý a neobyčajne čistý človek, ktorý si získal večnú slávu, pretože vypustil do sveta samo stiesnenie zla, nízkosti, mravnej ohyzdnosti. Jeho próza je fantastickým labyrintom; jeho poézia je mnohozmyslová, prekrvená mnohonásobnými výrazmi a výbušnými odtieňmi.

Jarry je básnik-nájaviteľ poetických obrazov nekonečne vzácnych, rozvetvených, chvejných a zložitých, vzáčne prostých a učených zároveň ako kryštalografia snehu a mrazu.

Je len veľmi málo diel zložitejších, bohatších, diel, ktoré by bolo možno interpretovať viacerým spôsobom a vysvetľovať rozmanitejšie a protichodnejšie než jeho krutá sága o tatkovi Ubu, ktorá vznikla v priebehu sní nie 15-tich rokov.

Jarry je jediným autorom celého XIX. storočia, ktorého videnie budúcnosti sa do poslednej bodky splnilo.

A bolo by znatvorením žiarivej tváre Alfreda Jarryho, keby sme ho definovali len ako alchymistu obrazov, hľadača kameňa mudrcov, pútnika okultným absolútnom a kabalistickou mágiou, keď je v skutočnosti a predovšetkým užitočným potrebným prorokom zlatého veku a katom groteskných nepriateľov človeka, nadšeným a satirickým, vznešeným alebo burleskným básnikom "Absolútnej lásky"..."

Jozef Felix:

"Jarry vyšiel, ak to tak smiem povedať, z kasární symbolizmu v uniforme postsymbolického básnika, no kasárne čoskoro natrvalo opustil a odhodil každú uniformu, aby začal "cvičiť" najskôr seba samého a vzápätí aj celé menšie skupiny mladých spisovateľov - naozaj najviac len v počte desiatich! - v "neposlušnosti", v slepej ne-disciplinovanosti, tvoriacej podľa jeho presvedčenia silu slobodných ľudí. Celým životom i celým jeho dielom protestoval proti každej spoločenskej i umeleckej konvencii. Jeho knižky - predovšetkým však jeho práce prozaické a dramatické - sú aktami výslovnej provokácie, namierenej proti celému systému estetických aj etických hodnôt, ako ich v priebehu storočí vypracovála meštiacka civilizácia a kultúra. Naozaj: nijako inak nemožno nazvať tieto jeho knihy než "individuálnymi cvičeniami" vo vzdore proti všetkému oficiálnemu, sankcionovanému, sakralizovanému. Svoju "školu neposlušnosti" Jarry priviedol nielen k bodu úplnej negácie /aj negácii samých princípov, na ktorých stála súveká spoločnosť/, ale zároveň ukázal cestu umeniu do nových, neslýchaných a neprebádaných oblastí skutočnosti.

Svojou poéziou začal sústavne objavovať čosi tajomné, fantastické, halucinačné, závatné a opojné, no zároveň bolestné a znepokojujúce, akési "bruits souterrains" - podzemné šumy života a človeka, prenikajúce k zákonom výnimiek, začínal tušiť samo srdce reálna.

Stupeň, na ktorom až Alfred Jarry "podmíňoval" terén francúzskej literatúry, možno ľahšie dobre zmerať na viacerých jeho dielach, no tak sa zdá, že najlepšie na jeho divadelnej fraške "Kráľ Ubu."

V. Cigerová:

"Vlastný život zotožnil Jarry so svetom svojich postáv. Urobil z neho akúsi výsreďnú báseň, plnú agresívneho a deštruktívneho humoru. Jarry bol excentrický bohém, náruživý šermiar, cyklista, veslár, mate-

matik a fyzik. Býval v miniatúrnom byte a keď **nemal** dosť peňazí na pobyť v Paríži, živil sa v Coudray rybami, ktoré si nachytal.

Rád provokoval, vyťehoval revolver pri nastupovaní do omnibusu, strieľal v lokáloch. Svoje knihy občas ilustroval vlastnými drevorytmi. Založil výtvarnú revue, ktorá pohltila celé jeho dedičstvo po rodičoch. Ničil sa alkoholom - z biedy ochorel a zomrel na tuberkulózný zápal mozgových blán.

Vyhýbal sa ženám a kruto ich ironizoval. Mal záľubu v abstraktnom erotizme, v odludštených sexuálnych námetoch.

Pred suchou faktografiou dával prednosť rozvíjaniu vedeckej fantázie. Voči absurdnosti sveta rozvíjal krajnú iróniu. Na strašné poznenie o ničotnosti doby reagoval sarkastickými šľahmi, opájal sa absurdnom, ktoré stálo medzi ním a skutočnosťou, ktorej zákonitosti bol hotový za-vrhnúť ako nepochopiteľné.

Jarryovské absurdno sa zakladá na ostrých zrážkach nezmerateľných protikladoch a na ich paradoxných väzbách. Tomuto zámeru slúžia aj štylotvorné prvky, umelo vykonštruované a skomolené slová ap. Jarryho svet je práve tak bezzákonný ako bezkauzálny, jeho pohľad sa tak zbližuje s onými teóriami novodobej filozofie, podľa ktorých je podstatou sveta zázrak, vyplývajúci z náhody a pripúšťajúci všetky možnosti, akékoľvek porušovanie logiky."

No a na záver ešte stručný prehľad o tom, čo vlastne Alfred Jarry po sebe zanechal:

- zbierky poézie - MINÚTY PRCHAVÉHO TÍCHA a DNI A NOCI
- "ubuovský cyklus" - UBU KRÁĽOM, UBU SPÚTANÝ, UBU NA HOMOLI, UBU PAROHÁČOM a ALMANACHY OTCA UBU
- drámy - HALDERNABLOU a CÉZAR ANTIKRIST
- romány - MESSALINA a NADSAMEC
- zlatú pokladnicu patafyziky - SKUTKY A NÁZORY DOKTORA FAUSTROLLA, PATAFYZIKA

a ešte iné básne a texty, ktoré s neutíchajúcou vášňou objavuje a vydáva KOLLÉGIUM PATAFYZIKY...

NIEKOĽKO POZNÁMOK

 K METÓDE

 ABSOLÚTNEJ ODCHÝLKY

"Metóda absolútnej odchýlky je jediná správna metóda, podľa ktorej sa pravý patafyzik musí riadiť, pretože bytostne nemôže inak!"

Pero Le Kvet

Metóda absolútnej odchýlky spočíva v tom ... že hájime opačné stanovisko než metódy doposiaľ používané, že odvrhujeme všetky známe cesty a púšťame sa do nepreskúmaného oceánu, že kašleme na vyšlapané cestičky svojho storočia, že nerobíme v živote nikdy nič tak ako ostatní...

Myslíte si, že by Kolumbus mohol objaviť nový kontinent, keby nebol prijal zásadu absolútnej odchýlky?

Odpoveď je jednoznačná: Nie! Neobjavil by nový kontinent, keby nebol prijal a použil zásadu absolútnej odchýlky.

A keďže sme už pri tých objavoch: Myslíte si, že by bez použitia absolútnej odchýlky niekto niečo objavil?

Aj na túto otázku je odpoveď jednoznačná: Bez použitia metódy absolútnej odchýlky by nikto nič neobjavil.

Metóda absolútnej odchýlky je jedinou hybnou silou, ale zároveň aj zdrojom napätia.

Ak náhodou túžite po mene a rýchlej sláve, použite jedine metódu absolútnej odchýlky. A použite ju aj vtedy ak náhodou po mene a rýchlej sláve netúžite. Metóda absolútnej odchýlky je univerzálna. A prebúdzá ducha.

A tak by sme mohli pokračovať celé hodiny.

Metóda absolútnej odchýlky je zdrojom napätia, ktoré je dôležitejšie než stála rovnováha súladu, ktorý nemá dôvod na to, aby nás zaujímal. Skutočnosť musí byť preniknutá vo všetkých zmysloch tohto slova.

Ducha treba priviesť na cestu, na ktorú nie je zvyknutý a tak ho prebudiť.

Dať sa na cestu absolútnej odchýlky znamená pochybovať AKTÍVNE a nie pasívne ako to doporučuje Descartes. Ducha odporu je treba využiť nielen vo vzťahu k tomu či onomu filozofickému systému, ale ku všetkým dohromady, aj k civilizácii aj k celému usporiadaniu súčasného ľudstva!

Postupovať podľa metódy absolútnej odchýlky nie je nemožné, stačí sa len pokúsiť o vytvorenie mechanizmu opačného, než je náš dnešný.

A preto: robte niečo, čo nerobí nikto, alebo nerobte nič.

Metóda absolútnej odchýlky je správna metóda, ktorou sa treba riadiť pokiaľ je to možné či už na tomto svete alebo iných svetoch.

" A NECH JE TO, ČO NIE JE: AMEN, AMEN: AMEN. A TAK SA STAŇ. "

/Na uvedenom texte majú podiel: Picasso, Octavio Paz, Charles Fourier, Alphonse Toussenel, Georges Gurdijeff, Adolf Wölfli, André Breton a Pero Le Kvet./

METÓDA ABSOLÚTNEJ ODCHÝLKY V PRAXI ALEBO BYTOSTNÍ PATAFYZICI

Dôkazom toho, že postupovať a riadiť sa podľa metódy absolútnej odchýlky nie je nemožné - je excentrizmus. Áno, je to tak; všetci tí, ktorí sa vo svojom živote dôsledne riadia metódou absolútnej odchýlky, /pretože bytostne nemôžu inak/ sú označovaní nálepkou "EXCENTRIK". Ale prečo tak nepekné označenie? Nie je krajšie a ľubozvučnejšie nazývať týchto ľudí bytostnými patafyzikmi? pýtam sa, aby som hneď mohol odpovedať, že áno, pretože oni naozaj sú bytostnými patafyzikmi. Týmto pádom vyškrtávam z patafyzického slovníka slovo excentrik a nahrádzujem ho slovom bytostný patafyzik.

Tak a teraz sa už môžeme venovať pozoruhodnej publikácii nedávno vydannej vo Veľkej Británii. Je to prvá vedecká štúdia bytostných patafyzikov, ktorú napísal David Weeks, psychológ Kráľovskej edinburskej nemocnice. Táto štúdia zahŕňa asi 130 bytostných patafyzikov, medzi ktorými samozrejme mechybajú ani roztržití akademici a vynikajúci vedci. Z tejto štúdie sa okrem iného môže dozvedieť, že renesancia excentrizmu začala v 50-tych rokoch, že najviac bytostných patafyzikov žije v USA a Veľkej Británii. Kým v Británii majú muži nad ženami pomer 2:1, v USA je to 1:1, a okrem toho sú v USA bytostní patafyz-

zici intuitívnejší a ich humor je pre nich samotných dôležitejší. Atekďalej, atakpodobne z dejín.

Ale poďme priamo do podstaty veci. Čo tvrdí Weeks a k akým záverom prišiel?

Tak predovšetkým: každý bytostný patafyzik dobre vie čo robí, nie je to žiadny blázon, je omnoho inteligentnejší, tvorivejší, zdravší a šťastnejší než každý priemerný človek. Aj žije dlhšie a je si toho všetkého vedomý.

Väčšina bytostných patafyzikov je až príliš otvorená a čestná, než aby z nich mohli byť úspešní politici.

Bytostní patafyzici sú presvedčení, že predbehli svoju dobu, alebo dávajú prednosť životu v dobách dávno minulých. Odmietajú svoje názory prispôbiť súčasnej móde, nech už sa s ňou rozchádzajú akokoľvek.

Bytostný patafyzik je presvedčený, že len on má pravdu a všetci ostatní sa mýlia. Nikdy neusiluje o kariéru a záchvaty exhibicionizmu sa u neho striedajú s obdobiami "neviditeľnosti", kedy sa domnieva, že si ho úplne nikto nevšima.

Mnohí bytostní patafyzici sú/sú/ vo svojom vlastnom svete, ktorý si vytvorili, veľmi šťastní. Sú tak nesmierne optimistickí, že je to až prekvapujúce. Vyznačujú sa hlavne bezodným zmyslom pre humor a silnou tendenciou k preháňaniu.

Bytostný patafyzik John Ward napríklad tvrdí: "Život je jedna veľká sranda, a my nemáme žiadny gombík, s ktorého pomocou by sme si ho mohli znovu prehrať. A tak sa do neho snažím napchať toľko blbostičiek, koľko len dokážem."

A to je vlastne podstata nového prírodného zákona, ktorý objavili bytostní patafyzici a ktorým sa riadia: život si predĺžime tak, že doňho napcháme toľko blbiniek, koľko len dokážeme!

/Pero Le Kvet/

ZOPÁR UKÁŽOK SPÔSOBU ŽIVOTA BYTOSTNÝCH PATAFYZIKOV

Alan Fairweather má rád zemiaky. Napísal o nich doktorskú dizertáciu. Ako zamestnanec škótskej vlády kontroluje ich kvalitu a dokáže o nich rozprávať donekonečna. Neživí sa ničím iným a vybral sa dokonca zo svojho rodného Edinburghu do Peru a Bolívie, aby študoval ich pôvod. "Dalo by sa povedať, že môj názor na svet je zemiakocentrický", hovorí sám o sebe.

ooooo

Vášňou Anny Aitkinovej sú škriatkovia a trpeslíci. Lesík okolo svojho domčeka v Severnom Devone premenila na rezerváciu pre viac než tisíc ku sadovým škriatkom a betónovým trpeslíkom.

Miroslav B. je vášnivým zberateľom bez vyhraneného záujmu. Má komoru, do ktorej znáša exponáty, ktoré si zaobstaráva v práci. Za týmto účelom má na pleci zavesený mäsiarsky hák, na ktorý vešia asi osem tasiiek. Pracovný pomer rozväzuje v okamihu, keď sú možnosti jeho konička vyčerpané. A tak sa Miroslav B. môže pochváliť televízorovou škatuľou plnou hotelových mydielok, tromi zväzkami splachovacích páčok, piatimi vrecami vešniakov, niekoľkými litrami skazeného šampanského, či bedničkou s fľašami svätenej vody z rôznych prameňov. Hodnota jeho zbierky je finančne nevyčísliteľná.

oooooo

Georges Simenon ako začínajúci prozaik pod dvadsiatimi rozličnými pseudonymami napísal 300 románov a neskôr už pod vlastným menom ešte viac. Teda je autorom viac než šesť stoviek románov. Skutočne nádherný príklad excentrika-spisovateľa.

oooooo

Istý taliansky advokát má záľubu v "historických procesoch". Podarilo sa mu okrem iného vyhrať proces "vlk versus červená čiapočka". Dokázal, že vlk nemohol v žiadnom prípade zožrať červenú čiapočku a jej starú mamu, takže je úplne nevinný a obvinil bratov Grimmovcov z klamstva.

Momentálne sa pripravuje na proces, v ktorom chce obhájiť Kaina, že nezabil Ábela.

oooooo

Edward James, nemanželský syn Edwarda VII., choval doma hroznýšov a chodil na chodák, pretože mal na nohách tridsaťcentimetrové nechty. Okrem toho vynaložil milióny na stavbu zámku v mexickej džungli, kde boli mosty, ktoré nikam neviedli a dvere, ktoré sa otvárali do stien.

oooooo

John Slater prešiel celú Britániu od severu na juh v pyžame a ponúkol sa, že stráví šesť mesiacov v kletke londýnskej zoo, aby získal peniaze na podporu boja proti leukémii a za zachovanie medvedíkov panda. Dlhý čas kvôli tomu strávil aj v jaskyniach na pobreží Škótska.

PERO LE KVET - UTEKAJÚCA POSTAVA (1987)

SPRÁVA, KTORÚ BEZPEČNOSTNÉ ZLOŽKY LOBANY PRÍSNE
UTAJUJÚ, NO KTORÚ SA NÁM PODARILO ODHALIŤ-VĎAKA
NEOBMEDZENÝM MOŽNOSTIAM PATAFYZIKY !

V januári tohoto roku navštívil lobanský prezident Li DUMIL Lobanskú námornú akadémiu, aby tu predniesol prejav končiacim frekventantom. Po nadšenom uvítaní nasledovalo niekoľko dávok z automatickej pušky MI-15 Johna ATENTÁTNIKA. Podarilo sa mu zneškodniť dvoch členov osobnej stráže, prihliadajúceho zariadenca, papagája sediaceho mu na pleci a osadenstvo orchestra /vrátane hudobných nástrojov/. Avšak prv, ako prvé guľky doleteli k prezidentovi, niekoľko desiatok príslušníkov Li Dumilovej osobnej ochrany hrdinsky a obetavo naskákalo na prezidenta, aby ho svojimi telami ochránili. Vzápätí zahájili paľbu na atentátnika. Námorná pechota si bude môcť tohto roku vybrať z dvoch absolventov. Po zistení totožnosti Johna ATENTÁTNIKA, ktorý patril k lobanským pravicovým extrémistickým silám LUMP, a po skončení vyšetrovania budú jeho zvyšky slúžiť ako ťažítka v kanceláriách Lobanskej tajnej služby. Po usadení prachu v slávnostne vyzdobenej aule sa muži zákona podvíhali z prezidentovho tela a pri pokusoch o gratulácie prezidentovi zistili, že lobanský-muž č.1 jeudusený. V súčasnosti ho zastupuje jeho dvojník. Vyššie štátne záujmy. Štátne záujmy. Záujmy.

Z LOBANY nám telepatovali naši osobitní spravodajcovia PTK: Kane J. Krása a Remíz Vikian.

SPRÁVA Z NEW YORKU!

Vnuka legendárneho amerického multimiliardára Rockefellera Rockyho I.až IV. pristihli v supermarkete na rohu tridsiatejšiestej avenue a štyridsiatejosemej avenue, pri krádeži jablka a plechovky leštidla na parkety firmy Parker and Son. Po zákernej otázke žalobcu MacMahonyho, prečo on, Rocky I.až IV., vnuk legendárneho amerického atekďalej, potrebuje krednúť, sa Rocky I.až IV. Rockefeller ku všetkému priznal: "Nechcem jeho milióny. Chcem začať tak ako on, z ničoho", povedal.

Z New Yorku nám telepatoval Remíz Vikian.

V E N I M I Š K A : DVE BÁSNE

/1/

Blúdíl som po koláčovom poli.
Bolo posypané škorizou
a vanilkovým cukrom.
Nohy sa mi zabárali do jahodového džemu.
Reval som radosťou.

/2/

Ventilátor sa pohyboval
rýchlosťou krídel kolibríkov.

Vtáky sa neopaľujú,
pretože majú perie.

R A M Í Z V I K I A N : VLAKIÁDA

Kráčam a pískam si. Aby mi nebolo smutno.
Fíííí, fíííííííí. Ako lokomotíva.

BUM! Náraz. Tma.

Zobúdzam sa v nemocnici.

Hovoria mi:

ZRAZIL VÁS RUŠEŇ.

URČITE SA CHCEL S VAMI SPÁRIŤ.

P E R O L E K V E T : TRA GEDIA

VRIA CAVOD ASA MUVY LIALANAT VARVYK RIKO LODBO LEST IAST
RAT ILVED C'IE NIE KTO MUCŠUP ALT VARAK OBROŠ KYŇUBIEL
ELIC NEKO STIM USVIET ILIAK OSTRIE BRO O HRAD AZUBO VMUZ
OSTAL ANEP CRUŠ ENA A LEO ČISAR OZPUS TILIAJ TO SAS TAVA

Z POSLEDNÝCH SPRÁV PATAFYZICKÉHO KRÚŽKU

 PRE DOKAZOVANIE NEDOKÁZATEĽNÉHO

/ Z knihy SPOMIENKY NA HIPPIES, Les Editions de Minut, Paris 1970 /

Na Zemi v súčasnosti dýcha, teda žije 5 miliárd ľudí./Niekedy ich je menej, ale poväčšinou je ich viac/. Len zanedbateľné percento tejto množiny nevie, čo je obsahom pojmu trciprci/ktoré je synonymom pre ďalších 3000 pojmov, ktorými sa často označujú aj javy s našou problematikou nesúvisiace/. Ak od celkového množstva populácie odrátame nešťastníkov nad 55 rokov a pod 18 rokov, impotentov a ich pochlebovačov, mnišky a zaostalých domorodcov /ktorí určite nevedia ako sa to robí/, dostaneme zhruba, zhruba, no asi tak, povedzme, že 2,5 miliardy potenciálnych kefkoidov a kefkoidiek, ktorí sú schopní navzájom sa šroubkovať. Za jednotku frekvencie stanovíme písmeno "HOP", ktoré číselne činí raz do týždňa. /Údaje sú hrubo priemerné, nie aby ste si bohviečo namýšľali, niekto to robí zase menej často!/
 Od muchláčov a muchlačiek musíme odrátať tých, ktorí si túto frekvenciu "HOP" nemôžu dovoliť z iných ako zo subjektívnych príčin./Hoci práve oni by mali najväčšiu radosť/. Vojaci v základnej vojenskej službe a na manévroch, arktické a podmorské výpravy, športovci po vysokých tréningových dávkach, manželia, ktorým rodí žena alebo kozmonauti, Sibírcania na nákupoch, vášniví ohliadači videí a iných médií, osoby v rôznych zariadeniach Ministerstva vnútra a zdravotníctva. Nesmieme zabudnúť ani na tých pár jednotlivcov, ktorí majú k nedodržaniu frekvencie subjektívne dôvody: privysoké nároky, nízke chůtky, otrasný ksicht, panický strach, bláznivé rozmery...

Nech nám po odrátaní týchto potenciálnych trtkošov a trtkošiek, ktorí sú schopní obšvihnutia v priestore, nie však v nami zadanej frekvencie času, zostane zhruba, zhruba, no asi tak, povedzme, že, nech skapem od hladu, púha 1,5 alebo ešte lepšie 1,25 miliardy poctivých šukelov a šukeliek, ktorí sa pomigľujú aspoň raz do týždňa.

Teraz je nutné rozdeliť všetkých na prcalínov a prcalíny. Uvažovaní fukoši sú schopní dosiahnuť i želaný orgazmus, t.j. 0,625 miliardy, nie však všetky fikačky! Nech ich je zhruba, zhruba, no asi tak, žiaľbohu až 50 %, tak dostaneme 0,3125 miliardy vyvrcholenia schopných polykačiek. Dostávame 0,9375 miliardy orgazmistov a orgazmistiek. Do našej úvahy musíme zahrnúť aj ten fakt, že určité percento, dajme tomu,

no nech je to asi tak 10 % zo sumy mašíniek, ktoré dosahujú orgazmus spoločne s partnermi, t.j. v tom istom časovom okamihu, takže zhruba 0,03125 miliardy tvorí jeden orgazmový celok, ktorý pre priehľadnosť našich výpočtov budeme pokladať za jeden orgazmus. Z toho vyplýva, že raz týždenne sa odohrá na plachtách, v tráve, pri múroch, pod stolmi, v telefónnych búdkach, autách a autobusoch, v kinách a na iných rôznych miestach 0,875 miliárd orgazmov. Za predpokladu, že priemerný orgazmus má dobu trvania cca 20 sekúnd a kalendárny týždeň má 604 800 sekúnd, nám vychádza /POZOR!/:

$$\frac{875 \cdot 10^{-3}}{6,048 \cdot 10^{-4}} \cdot 20 = 28\,935,185 \div 28\,935$$

práve prebiehajúcich orgazmov ± 10 /!!! Vis Vitelis!

Životodárny princíp nášho vesmíru objavený !

Tak ako hmota je v neustálom pohybe, tak aj svetový orgazmus je v každom okamihu času trvajúci.

Porušenie tohto kontinuálneho procesu, čo len na kratučký okamih, by znamenalo zánik života, zánik sveta a možno všetkého zvyšného.

Matka príroda je teda prezieravá, dáva rezervu 28 934 orgazmov, ktoré sa nemusia uskutočniť, aby svet existoval aj naďalej!!!

Nikdy však nesmieme pripustiť, aby sa empiricky snažilo ľudstvo dokázať tento objav!!! Nikdy!!! AMEN!

/ Kane J. Krása /

K A N E J. K R Á S A

.....

O RUDOLFOVI Z.

Rudolf Z. trpí fóbiou z dlhšieho pobytu v jednom byte. Po dvoch - troch dňoch /niekedy týždňoch/ je napadnutý depresívnymi stavmi, ktoré sa navonok prejavujú napádaním bytového zariadenia. Nezostáva mu nakoniec nič iné ako zobrať svoj majetok - cestovný kufor - a blúdiť ulicami a pohostinstvami, kým nenašetrí na ochotnú osobu ženského pohlavia, ktorá ho za určité nerestné protislužby prichýli. Rudolf Z. má tragický život.

"V mladosti to ešte šlo, ale čím som starší... škoda reči", hovorí Rudolf Z. zúfalo sa obávajúci staroby.

PREUKAZ PATAFYZICKÉHO KOLÉGIA

P R E U K A Z /// P A T A F Y Z I C K É H O /// K O L É G I A

preukez patafyzického kolégia

VZNIKAJÚCI Z NEODKLADNEJ POTREBY ROZPOZNANIA SA ČLENOV A
NÁSLEDNÉHO PADNUTIA SI DO NÁRUČE KDEKOĽVEK NA TOMTO A INÝCH SVETOCH!

- rozмеры preukazu: 10 x 6 alebo 6 x 10 cm
prípustná tolerancia $\pm$ 0,2 cm smerom juhovýchodným a severovýchodným
- použitý materiál: papier, drevo, plech, vosk, dúsik, kameň a kombinácia zvyšných 189 prvkov Mendelejevovej periodickej tabulky, detto platí o farbách
- obsah titulnej strany /teda strany č.1./:
ohromujúco sa vypínajúce evidenčné číslo
/možnosť jeho zistenia u SPOLOČNOSTI PRE PESTOVANIE A ŠÍRENIE PATAFYZIKY NA SLOVENSKU/
- obsah vnútorných strán /teda strany č.2. a č.3./ :
patafyzický znak, pričom na jednej z nich je zrkadlovo prevrátený
- obsah poslednej strany /teda strany č.4./ :
hlavné údaje o príčetnosti člena podľa nasledujúceho vzoru:
pohlavie^{xx}:
koordináčné body narodenia^x:
povolanie^{xxx}:
rozмеры snových predstáv^x:
štádium /ne/komunikácie^{xx}:
ozn.milovaného partnera, predmetu, počasia alebo abstraktnej úvahy^x :
členstvo v iných patafyzických organizáciách^x:
spôsob úmrtia^{xxx}:

Dátumamiestovystavenia^{xx}:

- ^x - člen vyplní podľa patafyzickej skutočnosti!
- ^{xx} - člen vyplní podľa patafyzickej skutočnosti!!
- ^{xxx} - člen vyplní podľa patafyzickej skutočnosti!!!

- zaobsteraním a držaním preukazu člen dokazuje svoju príslušnosť
k PATAFYZICKÉMU KOLÉGIU

MOŽNOSTI MANIPULÁCIE S PREUKAZOM:

- a/- číselne neobmedzené obnovovanie preukazu úmerne s rastom svojej metafyzickej vyspelosti
- b/ zámena resp. derovanie medzi absolútne si sympatizujúcimi členmi, pričom je však bezpodmienečne nutné dodržať tzv.bokononistický rituál,t.j.pri predávaní/derovaní/ sa obe indivíduá dotýkajú obnaženými chodidlami v im vytýčenom čase prelínania myslí.

POZNÁMKA:

K právnemu uznaniu platnosti dokumentu sú plne postačujúce vyššie uvedené náležitosti, pričom budú brané do úvahy aj všetky nezrovnalosti vyplývajúce z nezrovnalostí textu, ktorý je len jedným z možných variánt chápania slov, ktoré nám tlmočí roztrhnuté temné plátno polnočného kina.

/ Kane J. Krása /

P E R O . . . L E . . . K V E T

DADATEXT

žeriavy nehovoria nevzbudzujú opakovanie ale imponujú pútajú
pozornosť

umenie premieňa žeriavy do nových tvarov

obrázkový výstrižok sa zachraňuje v rovine priestoru

pohyblivosť filmového obrazu svetelnými hrami poskytuje množstvo
kombinácií

básnické vynálezy naproti tomu kladú na stranu moderného človeka

úplnú čistotu ich podobnosť tu je pojmovo školská

poklady skryté v materiáloch svojimi lúčmi x neobmedzene a dôkladne
negujú vedľajšie znaky prázdnej estetiky

elementárny vynález popiera námet neakýkoľvek nesociálny prostriedok

opojné výskanie farebných kompozícií nie je vedecké prekvapenie ale
čarovná naivnosť existencie povrchov tvarov

RUBEM FONSECA :

DVA PRÍBEHY Z OSAMELÝCH SRDC

Roberto a Betty sú snúbenci a majú pred svadbou. Roberto je veľmi pracovitý a našetril peniaze, aby si mohli kúpiť byt a nábytok, k tomu farebný televízor, vežu, chladničku, práčku, leštičku, mixér, šľahač, umývačku riadu, opekač topeničiek, žehličku a fén. Aj Betty pracuje. On je panie, ona panne. Dohodnú si dátum svadby.

Jeden Robertov priateľ, Tiago, sa ho spýta: Ty sa ženíš ako panie? Najprv by si mal poznať tajomstvá sexu.

Tiago ho teda zavedie k jednej superkurve Betatron.

/Meno superkurvy sa zhoduje s názvom zariadenia na výrobu elektrónov, ktoré je vybavené veľkým energetickým potenciálom a vysokou rýchlosťou, poháňané činnosťou magnetického poľa, ktoré sa rýchlo strie-
da./

Keď tam Roberto príde, zistí, že Superkurva Betatron je jeho sladká Betty.

oooooooooooooooo

Bohaté dieťa je unesené cigánmi a považované za mŕtve.

Chlapec rastie a myslí si, že je naozajstný cigán. Raz stretne veľmi bohaté dievča a zamilujú sa do seba. Ona býva v prepychovej vile a má mnoho áut, on býva v maringotke. Obe rodiny sú proti svadbe. Príde k hádkam. Miliónári pošlú na cigánov políciu. Tá jedného cigána zabi-
je. Cigáni zasa zavraždia bratanca toho dievčaťa. Avšak láska tých dvoch zamilovaných je silnejšia než všetky osudové zvraty. Rozhodnú sa uprchnúť, utiecť od svojich rodín. Na úteku stretnú múdreho zbožného mnícha, ktorý ich zväzok posväť v jednom starobyľnom, pitoresknom a romantickom kláštore v hlbocine rozkvitnutých lesov. Obaja mladí sa odoberú na svadobnú posteľ: sú krásni, štíhli, obaja blond a modrookí. Zoblečú sa.

Keď je akt dokonaný, obaja zistia, že sú v rodenci podľa rovnakých slatých retiazok a medailónikov, opäť opäť brilantami.

Ty si môj stratený brat! ...
Dole sa jej ...

"VEĽKÝ CIEĽ MOJHO ŽIVOTA SPOČÍVA
V REAKCII PROTI VKUSU."

M A R C E L D U C H A M P

/1887, Blainville - 1968, New York/

Začal tým, že v rokoch 1908 až 1910 urobil niekoľko plátien "na spôsob" veľkých impresionistov, len tak pre seba, "aby si overil ako to robia." Krátko nato sa trochu vyrovnával s kubizmom, aby už v roku 1911 začal maľovať svoj najpreslávenejší obraz "Akt zostupujúci zo schodov", ktorý možno považovať aj za priame nadviazanie na myšlienky futuristov. Duchamp v ňom znázornil pohyb jednej postavy prostredníctvom jednotlivých pohybových fáz, ktoré sú simultánne zachytené na ploche. Ide teda vlastne o akúsi sériu piatich ľudských schém, takmer vkĺbených do seba, zostupujúcich prekvapujúco rytmicky a presne po točitom schodisku. Keď Duchamp tento obraz vystavoval v roku 1913 na povestnej prehliadke moderného umenia "Armory Show" v New Yorku, spôsobil tam obrovské pohoršenie. Konzervatívci ho pokladali za úpadkovú ohavnosť a tí, ktorí dúfali v niečo nové ho prijali s nadšením. Jeden kritik obraz opísal ako "výbuch v tehelni". Obraz získal Duchampovi zo dňa na deň slávu a Marcel dostal ponuky na zmluvy. Ale odpovedal na ne: "Nie, ďakujem, mám radšej svoju slobodu".

Zarábal si na živobytie hodinami francúzštiny za dva doláre, ktoré dával NewYorským umelcom a každému, kto mal záujem.

Po "Akte", ktorý Duchamp dokončil v roku 1912 a obrazoch "Kráľ a kráľovná obklopení rýchle sa pohybujúcimi nahými postavami", "Panna", ktorý krátko po dokončení rozvinul do obrazu "Premena panny na nevestu", ktoré by sami stačili pre svoju hodnotu zaistiť Duchampovi slávu, prestal Marcel maľovať a začal strojiť nástrahy ľudskému mysleniu, začal konštruovať svoje prvé ready-made: objekty vytrhnuté z každodenného života a povýšené na umelecké diela.

Tak v roku 1913 povýšil do umeleckej sféry obyčajné koleso od bicykla, pripevnené ku kuchynskej stoličke. Krátko na to urobil na farbotisk predstavujúci zimnú krajinu dve farebné škvrnky, pripojil svoj podpis s dátumom a obrázok nazval "Lekáreň". Z toho istého roku /1914/ je aj povestný "Sušič na fľaše". O rok neskôr si v železiarstve kúpil lopatu na snh a napísal na ňu "Pre prípad zlomenej ruky".

Roku 1917 predložil porote Salónu Nezávislých v New Yorku dielo nazva-

MARCEL D U C H A M P

/Paríž 1967/

né "Fontána", čo bol porcelánový pisoár postavený tak, že jeho zadná stena tvorila základňu. Aj tento objekt vyvolal škandál a bol za všeobecného rozhorčenia zamietnutý.

Keď išiel roku 1919 Marcel do New Yorku, vliezol so sebou ako dar priateľom vyprázdnenú a opäť uzavretú sklenenú fľaštičku, ktorú pokrstil na "Parížsky vzduch".

Podobné objekty - ktoré Duchamp označil ako "ready-made" - prekonávali svojou až udivujúcou prestonosťou všetko, čo si vôbec dadaisti mohli vymyslieť, aby podkopali základy tradičného umenia. Púhe pripojenie umelcovho podpisu k stanovenému názvu robilo z akéhokoľvek predmetu umelecké dielo. Týmto "pekelným strojom" chcel Duchamp skoncovať s mýtom o tvorcoch a vôbec s estetikou, ktorú mnohí už považovali za prežitú. Svojimi nebezpečne podvratnými dielami predišiel Duchamp dada a potom ho ovládol aj napriek tomu, že medzi jeho činnosťou a dadaizmom existoval len veľmi voľný vzťah.

Ready-made slúžili Duchampovi nato, aby zdôvodnil svoju vlastnú existenciu - nie umenie. Motívy ich tvorby, nálezu, či voľby boli čisto súkromné: osobná hra s náhodou, relativizácia navyknutých významov vecí a myslenia, rozmar, zábava, nikdy nie však úmysel šokovať, protestovať proti čomukoľvek, moralizovať či demoralizovať. Až Duchampove okolie si ich vyložilo ako protest: proti inštitúciám modernej kultúry, proti estetickým školám a poverám, proti svetu ustálených názvov a významov. Až umelci si všimli, že je nimi vlastne stvorený nový elementárny slovník.

Duchamp tiež prvý razil termín anti-umenie a jeho manifestom sa stal obraz Mony Lízy, ktorej Marcel pridal fúzy s bradou.

Ešte pred vypuknutím prvej svetovej vojny spolupracoval Duchamp s A. Stieglitzom, spoločne vydávali umeleckú revue "291".

V tej dobe sa zoznámil aj s Man Rayom a Francisom Picabiom, s ktorým istí čas boli nerozluční. Roznecovali sa navzájom v ďalekosiahlych plánoch, v záľubách a rivalite. Táto skupina sa stala základom new-yorského dadaistického centra.

Roku 1918 tvoril Duchamp svoje objekty v Buenos Aires, kde zopár mesiacov pobudol, aby toho istého roku odišiel do Paríža a namaloval svoj posledný obraz "Ty mne". Avšak súčasne s týmto dielom pracoval už značne dlho /od roku 1915/ na svojom najzávažnejšom diele, ktoré dokončil až v roku 1923 a ktoré nazval "Nevesta vyzliekaná svojimi mládenkami" alebo tiež pod názvom "Veľké sklo".

Toto dielo si zaslúži zvláštnu pozornosť. Sú to dve rozmerné sklá postavené nad seba /sklá sa neskoršie rozbili a Duchamp nechal vzniknúť praskliny ako súčasť diela/ na ktorých vidno syntézu jeho doposiaľ urobených osobitných kompozícií, /"Čokoládový mlynček", "Cintorín uniforiem a livrejí" nazvané tiež "Malé sklo"/ v ktorých dômyselne transformoval komplikované erotické symboly/o ktoré sa dost zaujímal roku 1912/ do mechanizmov interpretujúcich s humorom /prechádzajúcim do sarkazmu/ intímne sexuálne vzťahy. Je to mysticko-pohybová epopeja Lúbestnej túžby. Nevesta visí na nebeskej klnbe, má tykadlá a je spojená s mohutnou skupinou "svojich mládencov", červených stojacich deviatich postáv. Zachytávajú /tí mládenci/ fluidá vychádzajúce od nevesty, ktoré sa v dialke víria v akomsi dramaticko-pohybovom a medzi hviezdnom baletе o "ľudskej láske, ktorú vidí bytosť z inej planéty a vonkoncom ju nechápe", ako to vyslovil André Breton. Pretože sklo nie je zďaleka celé pokryté mechanizmami, a pretože je možno vidieť ním všetko, čo sa za sklom deje, podarilo sa Duchampovi niečo, čo sa predtým nepodarilo žiadnemu z jeho predchodcov: zaktívniť pohľadom /cez sklo/dielo, ktorého jednotlivé časti akoby sa vznášali vo vzduchu. Vytvoril tak úplne neobvyklý "priestor" umeleckého diela, ktoré svojou tajomnosťou, stručnosťou a nádherou obklopilo Duchampa svetovou slávou.

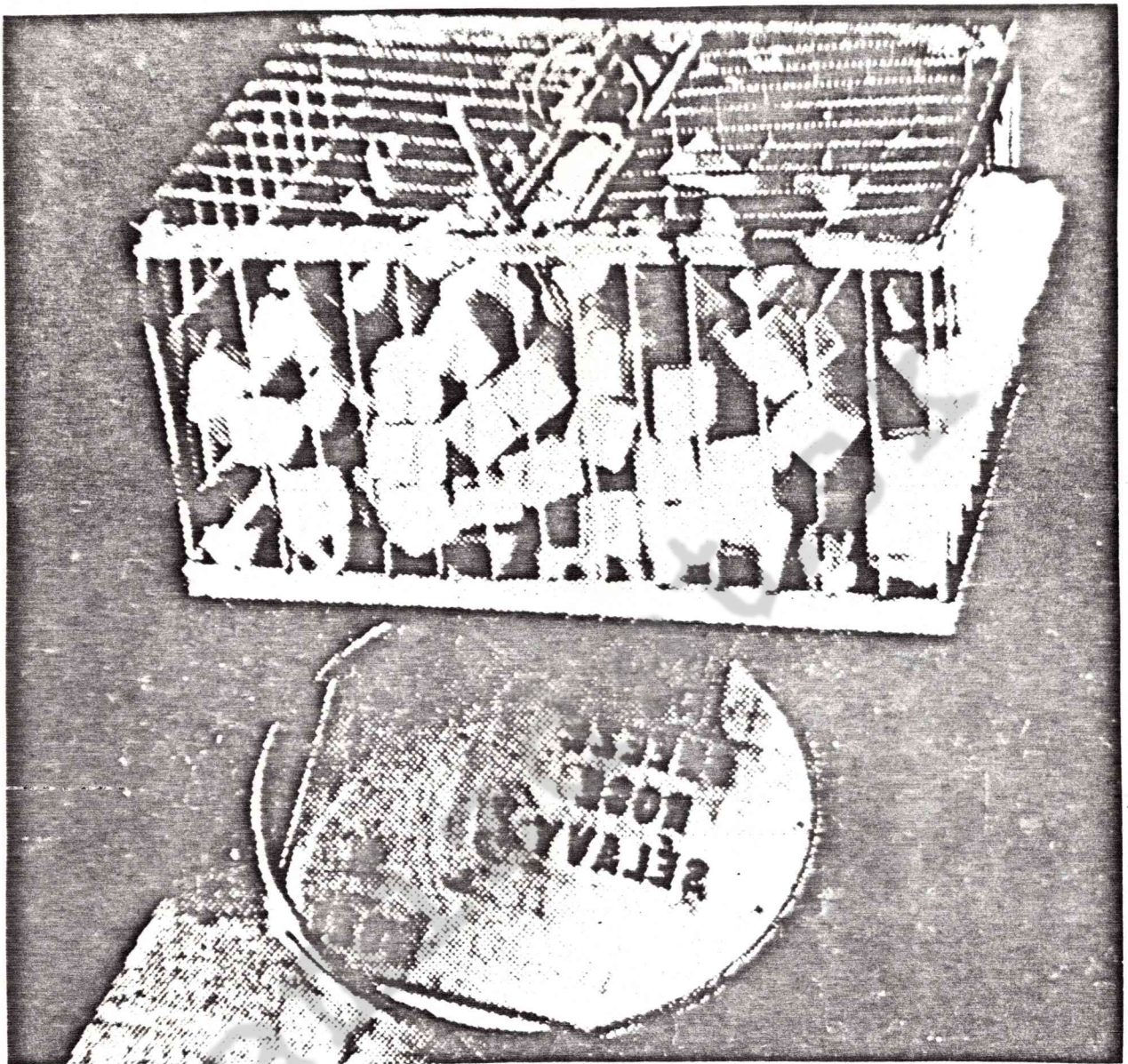
On však na to nedbal, nechcel už maľovať a venoval sa výlučne hre v šachy. /Zúčastnil sa aj šachovej olympiády v Prahe, 1931./

Jeho zásadou bolo nikdy nič neopakovať.

Ale skutočnosť, že Duchamp prestal tvoriť a že vôbec vytvoril len veľmi málo diel, nevylučovala jeho ďalšiu spoluprácu s dadaistami a neskôr so surrealistami. Duchamp navrhol mnoho obálok, inštalácií výstav dômyselných objektov... Vymyslel strop z vriec na uhlie na zázračnej výstave v Paríži roku 1938, ako aj Ďaždovú sieň a Ružovú hruď z gumenej hubky s výzvou: dotknite sa, ktorá zdobila obálku luxusného katalógu výstavy roku 1947. Pre priateľov urobil 300 exemplárov kufríka, v ktorom sú reprodukcie všetkých jeho významných diel: malé prenosné múzeum.

Bol tiež literárne činný, spoločne s Halberstedtom vydal teoretickú knihu o problémoch koncovej šachovej hry.

Počas druhej svetovej vojny spolupracoval s americkým časopisom "VVV", ktorý redigoval André Breton. A v roku 1947 spolupracoval aj na Richterovom filme "Sny na predaj".

Marcel DUCHAMP: WHY NOT SNEEZE ?

Duchampov pomer k umeniu doby, ale aj k vlastnému dielu, bol vždy rezervovaný až k ľahostajnosti. Marcel krátko pred svojou smrťou povedal: "Niektorí ľudia by si priali, aby som sa večne tváril tak, ako si to oni predstavujú, že je nutné sa tváriť. Domnievajú sa, že inak si pokazím renomé. Ale u koho vlastne? Čo o mne kto súdi, zaujíma ma len do určitej miery. Hrám proste úlohu verejného človeka, pretože ma ľudia k tomu nútia. Je to vlastne jediná úloha, ktorú robím nerád. V podstate mi to neleží príliš na srdci. Nikdy som nevyhľadával veľkú publicitu, ale tiež som ju neodmietal. Vlastne sa ma to všetko netýka a je mi to ľahostajné".

Duchampovo myslenie bolo vždy rýchle ako blesk, ostré ako nôž a čisté ako horský vzduch, smerujúce vždy k jadrú veci, obracajúce naruby a ironizujúce všetky tradičné dialektiky a logiky.

Jeho meno je symbolom nezávislosti, odvahy a jednoznačného úspechu vo svojej oblasti.

Radšej mal rozvíjajúcu sa civilizáciu než iné, veľmi zrelé alebo priveľmi sebavedomé civilizácie. Preto sa aj v posledných rokoch svojho života natrvalo usadil v New Yorku, kde aj zomrel.

/ Pero Le Kvet /

M A R C E L D U C H A M P

Na okraj "Readymade"

V roku 1913 som dostal šťastný nápad umiestniť koleso z bicykla na kuchynskú stoličku a pozerat sa, ako sa točí.

Za niekoľko mesiacov som si kúpil lacnú reprodukciu zimnej krajiny, na ktorú som prirobil dve farebné škvrny, červenú a žltú, a nazval som to "Lekáreň".

V New Yorku som v roku 1915 v železiarstve kúpil lopatu na sneh a napísal som na ňu "Pre prípad zlomenej ruky".

V tej istej chvíli ma napadlo slovo "readymade" ako označenie tohto druhu prejavu. Rád by som však zdôraznil, že výber týchto "readymade" nebol nikdy diktovaný estetickou záľubou. Tento výber je založený na reakcii vizuálnej nedotknutosti a na súčasnej absencii dobrého či zlého vkusu... Teda úplná anestézia...

... Často som prirobil na vystavovaný predmet nejaký predmet...

Samizdat.sk

Vydáva Spoločnosť pre pestovanie a šírenie patafyziky na Slovensku!

Nepredajné!